

Geografen om oljepriserna

Professor Alexandersson gick nyligen i Ekonomisk Debatt till angrepp mot Lars Bergmans och min "extremt smalspåriga" analys av oljepris och oljeanvändning i nr 1 av denna tidskrift. Måhända var vi smalspåriga, men det måste trots allt bedömas som en förtjänst i jämförelse med Alexanderssons extremt bred- och flerspåriga analys, ty det har varit helt omöjligt att se vart hans spår pekar.

I sak verkar det dock som Alexandersson, med undantag för vissa missuppfattningar, är rätt ense med oss i de viktigaste frågorna.

Vi är ense om

- a) att det finns övre gränser för oljeprisets utveckling,
- b) att dessa gränser bestäms, dels av kostnaderna att producera olja utan-

för OPEC och dels av kostnaderna för alternativa energiformer,

- c) att oljepriset på grund av dessa faktorer knappast kommer att reallt öka markant i den närmaste framtiden.

Detta var också de viktigaste slutsatserna i vår analys av oljemarknaden.

Av någon anledning har emellertid Alexandersson haft svårt att förstå vår analys av monopolprisbildning. Jag kan här bara hänvisa till någon elementär lärobok i pristeori samt påpeka det självklara i att de gränskostnader som används i en sådan analys är producentens gränskostnader, dvs i detta fall gränskostnaderna att producera olja inom OPEC. När Alexandersson påpekar att gränskostnaden för oljeproduktionen globalt sett är lika med kostnaden vid fältet med de högsta kostnaderna så är

detta helt riktigt. Detta förhållande är emellertid medtaget i vår analys, genom att kostnaderna att producera olja utanför OPEC antas påverka efterfrågan på kartellens produkt.

I övrigt har det varit ett nöje att läsa Alexanderssons inlägg.

Docent *Karl-Göran Mäler*
Handelshögskolan